

РЕШЕНИЕ

№ 2961

гр. София, 04.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Деница Митрова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **11120** по описа за **2011** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл.228 АПК във вр.чл.14 ал.3 пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационни жалби на Н. А. К., К. И. В. и Г. Х. М.-С. срещу РЕШЕНИЕ от 26.07.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 31 състав, постановено по гр.дело № 12173/2009г.

В жалбите са въведени основания за недопустимост на съдебния акт, като постановен в производство, развило се по реда на чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ, образувано по жалба на Столична община, район „В.“, за която не е бил налице правен интерес от оспорването на действителността и законосъобразността на административен акт, издаден от ОСЗ-Овча купел. Молят съдът да обезсили обжалваното решение и прекрати производството по делото.

Подадени са и касационни жалби от И. Н. К., Р. Л. Д. и СТОЛИЧНА ОБЩИНА, район „В.“ срещу РЕШЕНИЕ от 28.12.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 31 състав, постановено по гр.дело № 12173/2009г.

В тях са развити съображения за неправилност на този съдебен акт, като първоинстанционният съд е трябвало да отмени нотариален акт № 93, том II, рег.№ 1744, дело № 278/2005г., защото обективизираната в него сделка по купко-продажба не е породила вещно-прехвърлително действие.

Ответникът- ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ”- ОВЧА КУПЕЛ не е

депозирал възражения по подадените касационни жалби.

Ответниците по касационните жалби Д. И. В. и П. И. В. не се явяват и не изразяват становище в хода на съдебното производство.

По делото са постъпили и приложени отговори на подадените касационни жалби от насрещните страни по спора.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на касационните жалби.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди оплакванията за неправилност на съдебния акт и прецени събраните и приети писмени доказателства, приема от правна страна следното:

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 26.07.2010г., постановено по гр.дело № 12173/2009г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 31 състав е ПРОГЛАСИЛ НИЖОЩНОСТТА на РЕШЕНИЕ № 8739 от 19.01.2004г. , издадено от ОСЗГ "Овча купел" по преписка по заявление вх.№ 341/26.02.1992г. и е ВЪРНАЛ ПРЕПИСКАТА за ново произнасяне от ответника. Единственият мотив на първоинстанционния съд да приеме, че този административен акт е опорочен под формата на нищожност е че към него няма издадена скица.

С административния акт, чиято действителност е била преценявана от съда в производството по чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ на наследниците на И. В. М. е било възстановено правото на собственост в стари, съществуващи на терена реални граници върху следния недвижим имот: нива с площ от 4.106 дка, по регулационен план на в.з."С.-Д.- 2 част", в землището на Д., местността „Г.", част от имот № 2136, кад. лист № 735, попадаща в УПИ III-388 с площ от 1 500 кв.м., в УПИ XXXII-388 с площ от 1 165 кв.м., в УПИ XXX-9984 с площ от 88 кв.м. и в терен без отреждане с площ от 1 353 кв.м.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД в производството по чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ е бил сезиран от Кмета на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, район „В." с жалба в обстоятелствената част на която се е твърдяло, че Решение № 8739 от 19.01.2004г. на ОСЗГ "Овча купел" е незаконосъобразен и нищожен административен акт, защото към него не е издадено удостоверение по чл.13 ал.5 и ал.6 ППЗСПЗЗ и Заповед по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ.

Съгласно нормативната разпоредба на чл.10 ал.1 ЗСПЗЗ се възстановяват се правата на бившите собственици или на техните наследници върху земеделските земи, които същите са притежавали към момента на образуването на ТКЗС, без значение, дали същите са били включени в блоковете на кооперативните стопанства. Реституцията на собствеността не настъпва по силата на закона, а вследствие на сезиране на органа по поземлена реформа от бившите собственици, респ. от техните законни правоприемници с искане, подадено по реда на чл.11 ал.1 ЗСПЗЗ във вр.чл.13 ППЗСПЗЗ. Общинската служба по "Земеделие" се произнася с изрично решение, с което възстановява или отказва възстановяването правото на собственост.

Така постановените административни актове могат да бъдат обжалвани само от страната, която е направила искане за връщане на земеделските земи, т.е. с издаденият административен акт се създават права или респ. отказва признаването на права само на лицето, което претендира реституция на правото на собственост по реда на ЗСПЗЗ. В процесната хипотеза Решение № 8739 от 19.01.2004г., по преписка по заявление вх.№ 341/26.02.1992г., с което е възстановено правото на собственост в стари, съществуващи на терена реални граници върху част от имот № 2136, кад. лист № 735 по стар кадастрален план от 1950г. е постановено по искане на наследниците на И. В. М. и с

това решение се създават и признават права само в полза на наследниците на И. В. М.. Съдебно- административното производство пред първостепенния съд по реда на чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ, не се развива в пълния му обем като такова поради наличието на изрични текстове в ЗСПЗЗ, водещи до отклонения, от типичното административно производство. Административното правоотношение се развива между компетентния административен орган по местонахождението на земеделския имот и лицата заявители по смисъла на чл. 10 ал.1 във вр. 11 ал. 1 ЗСПЗЗ. Всяко трето лице, което претендира вещни права върху възстановената на бившите собственици земеделска земя, може да се защити по реда на гражданското съдопроизводство, т. е. по общия исков ред. Споровете между физическите лица относно принадлежността на право на собственост върху този недвижимия имот се разрешават чрез предявяване на положителен или отрицателен установителен иск с правно основание чл.97 ал.1 ГПК, ревандикационна искова претенция с правно основание чл.108 ЗС, ако реституираните собственици владеят вещта, или установителен иск с правно основание чл.14 ал.4 ЗСПЗЗ, в случай, че са били собственици на земеделския имот още към датата на образуване на ТКЗС. Този процесуален ред е използван, като са постановени съдебно решение от 07.01.2009г. по гр.дело № 3971/2007г. на СГС, IV-Д състав, оставено в сила със съдебно решение № 233/16.03.2010г. по гр.дело № 619/2009г. на ВКС на РБ, III-то отделение, съдебно решение от 01.04.1999г. по гр.дело № 8509/1998г. на СРС, 46 състав, оставено в сила със съдебно решение от 02.03.2010г. по гр.дело № 490/2003г. на СГС, II-Г състав.

Настоящата касационна инстанция приема, че за страни, които не са участници в административното правоотношение липсва правен интерес да атакуват актовете на Общинските служби по “Земеделие”, с които актове за тях нито възникват права, нито задължения. Споровете относно наличието на предпоставките за реституция на собствеността, вкл. и спазването на административно-производствените правила по см. на чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ и чл.13 ал.5 и ал.6 ППЗСПЗЗ в който смисъл са изложените в обстоятелствената част на жалбата твърдения следва да бъдат решени по общия състезателен исков ред, по който се постановява съдебен акт, обвързващ страните със сила на присъдено нещо. В общото състезателно исково производство в компетентността на правораздавателния орган е по пътя на косвения съдебен контрол да проверява законосъобразността на решението на Общинската служба по “Земеделие”, като в случай, че намери, че същото е издадено в нарушение на материалния закон може да не приеме за възникнали и настъпили правните последици за реституция на собствеността. Тези доводи налагат становището относно липсата на нормативна възможност за обжалване на решенията на Общинската служба по “Земеделие ” от трети неучастващи в производството лица за разлика от отказите за възстановяване на собствеността върху такива имоти, където е предвиден съдебния контрол по чл. 14 ал. 3 ЗСПЗЗ. СТОЛИЧНА ОБЩИНА, район „В.” по чиято жалба е започнало и се е развило съдебно-административното производство по гр.дело № 12173/2009г. по описа на СРС, 31 състав нито заявява собственически права върху реституирания недвижим имот, нито чрез издаването на РЕШЕНИЕ №8739 от 19.01.2004г. по какъвто и да е начин се нарушават нейни права и законни интереси. Подадената жалба е била процесуално недопустима, като подадена от незаинтересована по см. на чл.147 АПК страна, поради което съдът е следвало да констатира това обстоятелство и на основание чл.159 т.4 АПК да я остави без разглеждане и да прекрати производството по делото.

По изложените съображения, съдебният състав, приема, че трето неучастващо в административното производство лице в случая СТОЛИЧНА ОБЩИНА, район „В.“, чиито законни права и интереси по никакъв начин не са накърнени не е активно процесуално-правно легитимирано да обжалва решението на административния орган, с което е възстановено правото на собственост на бившите собственици или на техните наследници.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 състав е бил длъжен на първо място да прецени процесуалната допустимост на жалбата на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, район „В.“, с която е бил сезиран и след като е имало искане за отмяна или прогласяване на нищожност на Решение № 8739 от 19.01.2004г. на ОСЗГ ”Овча купел”, подадено от трето лице неправилно е разгледал по същество административно правния спор и обосновал правен извод за недействителност на материализираното воляизявление.

Със съдебно решение от 28.12.2010г. СРС, 31 състав е отхвърлил молбата на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, И. Н. К. и Р. Л. Д. за допълване на постановеното съдебно решение и „произнасяне относно годността на нотариален акт № 93, том II, рег.№ 1744, дело № 278/2005г.“. Във формата на този нотариален акт е бил сключен договор за покупко-продажба от 27.04.2005г. по силата на който К. И. В., П. И. В. и Д. И. В. са продали на Н. А. К., Г. Х. М. и С. М. С. дворно място с площ от 2 606 кв.м., представляващо част от имот № 2136, кад.лист № 735 по стар кадастрален план на [населено място], местност „в.з.С.-Д. II част”. Процесуално недопустимо е в съдебно-административно производство, което има само за предмет изследване на законосъобразността на един административен акт с оглед заложените по см. на чл.146 АПК критерии, съдът да се произнася по искане за отмяна на един нотариален акт, във формата на който е сключена разпоредителна сделка между трети лица относно правото на собственост върху един недвижим имот. Освен, че тримата касатори не са страни в административното производство пред ОСЗ-Овча купел, образувано по преписка по заявление вх.№ 341/1992г., отмяната на един нотариален акт не може да бъде законово разпоредена правна последица по см. на чл.537 ал.2 ГПК във висящо съдебно-административно производство по чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ във вр. с чл.145 и сл. АПК, а единствено и само при успешно провеждане на гражданско-правен спор, в който със сила на присъдено нещо е установено съществуването или несъществуването на материалното право на собственост. Подадените молби от 06.08.2010г., 02.08.2010г. и 06.10.2010г. за допълване на съдебното решение от 26.07.2010г., разгледани от съда на неправилно правно основание- чл.250 ГПК, вместо по чл.176 АПК са били процесуално недопустими, съдът не е следвало да ги разглежда по същество относно тяхната основателност и да допълва съдебния акт, като ги отхвърля.

По така изложените правни доводи и аргументи, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебните решения от 26.07.2010г. и от 28.12.2010г. на СРС, ГС, 31 състав по гр.дело № 12173/2009г., са процесуално недопустими на основание чл.209 т.2 АПК и на основание чл.221 ал.3 АПК следва да бъдат обезсилени. За валидността и допустимостта на съдебния акт касационната инстанция следи и служебно на основание чл.218 ал.2 АПК и след като констатира визирания порок на съдебните решения следва да прекрати образуваното производство по оспорване на решение № 8739/19.01.2004г. на ОСЗ „Овча купел” и по реда на чл.176 АПК.

При този изход на спора в полза на Н. А. К. и К. И. В. следва да се присъдят направените от тях разноски в съдебните производство, които са доказани в размер на сумата от 1 600 лева, а по отношение на Г. Х. М. –С. осъщественото процесуално

представителство е бесплатно, видно от договор за правна защита и съдействие №0078476/31.05.2010г. и не са представени други доказателства за действително извършени разноски, както в производството пред СРС, така и пред настоящата касационна инстанция.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.3 АПК във вр.чл.14 ал.3 пр.последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОБЕЗСИЛВА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 26.07.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 31 състав по гр.дело № 12173/2009г., с което е прогласена нищожността на Решение № 8739 от 19.01.2004г. на ОСЗ-Овча купел и преписка по заявление вх.№ 341/1992г. е върната за ново разглеждане и произнасяне, като ПРЕКРАТЯВА производството образувано по жалба на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, район „В.” срещу Решение № 8739/19.01.2004г. на ОСЗ-Овча купел.

ОБЕЗСИЛВА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 28.12.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 31 състав по гр.дело № 12173/2009г., с което е отхвърлена молбата на Столична община, район „В.”, И. Н. К. и Р. Л. Д. „за произнасяне относно годността на нотариален акт № 93, том II, рег.№1744, дело № 278/2005г.”, като ПРЕКРАТЯВА производството образувано по подадени молби от СТОЛИЧНА ОБЩИНА, район „В.” вх.№1032343/ 06.10.2010г., И. Н. К. вх.№ 1027465/ 06.08.2010г. и Р. Л. Д. вх.№ 1026923/ 02.08.2010г. за допълване на съдебно решение от 26.07.2010г. по гр.дело № 12173/2009г.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, район „В.” с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Н. А. К. и К. И. В. със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв.С. К. сумата от 1 600 /хиляда и шестотин/ лева на основание чл.143 АПК във вр. чл.228 АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.